

Ks. Jan Machniak
BARMHERZIGKEIT-GOTTES-FRÖMMIGKEIT NACH DER HEILIGEN FAUSTINA KOWALSKA
Im Kontext der Lehre von Johannes Paul II und Benedikt XVI

NABOŻEŃSTWO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO WEDŁUG ŚW. FAUSTYNY KOWALSKIEJ
W kontekście nauczania Jana Pawła II i Benedykta XVI

Streszczenie

Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia przekazane przez św. Faustynę Kowalską w jej *Dzienniczku* jest mocno osadzone w teologii Miłosierdzia Bożego czasów, w których żyła Mistyczka z Krakowa. Ukazuje ono miłosierdzie jako „największy przymiot Boga”, to znaczy wsobny atrybut Boga, który objawia swoją miłość wobec świata i człowieka jako miłość darmo daną, czyli miłosierdzie. Jan Paweł II podejmując temat miłosierdzia Bożego w encyklice *Dives in misericordia* przyjmuje perspektywę Historii Zbawienia ukazując bogactwo Bożego Miłosierdzia objawionego w epifanii na Synaju (*Księga Wyjścia*), a przede wszystkim w Osobie Jezusa Chrystusa. Kanonizując Siostrę Faustynę (Rzym 2002) stawia nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia jako propozycję, przez którą każdy człowiek może otworzyć się na Boga. W 2002 roku podczas pielgrzymki do Ojczyzny Jan Paweł II zawierzył cały świat Bożemu Miłosierdziu. Do nauczania na temat Bożego Miłosierdzia nawiązuje Benedykt XVI, szczególnie w swoich wystąpieniach z okazji Święta Miłosierdzia.